

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ГЕОДЕЗІЇ, КАРТОГРАФІЇ ТА КАДАСТРУ

Держгеокадастр

вул. Народного Ополчення, 3, м. Київ, 03151, тел. 249-96-75, факс 249-96-70

land@land.gov.ua

19.07.2017 № 26-28-013-11369/2-17

На

від

Громадська спілка «Підприємці
Херсона»

вул. Грецька, 31,

м. Херсон, 7300

Про розгляд листа

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру в межах компетенції розглянула лист громадської спілки «Підприємці Херсона» від 26.06.2017 № 2-26-осг стосовно можливості розміщення на земельній ділянці для ведення особистого селянського господарства об'єктів нерухомості та повідомляє.

Відповідно до частин другої та третьої статті 22 Земельного кодексу України (далі – Кодекс) до земель сільськогосподарського призначення належать: сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги); несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель лісгосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо).

Землі сільськогосподарського призначення передаються у власність та надаються у користування: громадянам, зокрема, для ведення особистого селянського господарства.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про особисте селянське господарство» особисте селянське господарство – це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Положеннями статей 90, 95 Кодексу визначено, що власники та землекористувачі земельних ділянок мають право, зокрема, споруджувати жилі будинки, виробничі та інші будівлі і споруди, якщо інше не передбачено законом або договором.

Згідно із статтею 375 Цивільного кодексу України власник земельної ділянки має право зводити на ній будівлі та споруди, створювати закриті водойми, здійснювати перебудову, а також дозволяти будівництво на своїй ділянці іншим особам.

Власник земельної ділянки набуває право власності на зведені ним будівлі, споруди та інше нерухоме майно.

26-28-013-11369/2-17 від 19.07.2017

0.13

Забудська Ольга Іванівна

Право власника на забудову здійснюється ним за умови додержання архітектурних, будівельних, санітарних, екологічних та інших норм і правил, а також за умови використання земельної ділянки за її цільовим призначенням.

Таким чином, на земельній ділянці для ведення особистого селянського господарства можливе розміщення господарських будівель і споруд, призначених для ведення особистого селянського господарства, у разі відповідності їх місця розташування вимогам містобудівної документації та документації із землеустрою.

Слід зазначити, що відповідно до частини четвертої статті 21 Закону України «Про Державний земельний кадастр» відомості про угіддя земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру на підставі документації із землеустрою, зокрема, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь.

Статтею 52 Закону України «Про землеустрій» визначено, що проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, розробляються за заявою землевласників або землекористувачів і визначають, зокрема, розміщення виробничих будівель і споруд.

Звертаємо увагу, що листи Держгеокадастру не є нормативно-правовими актами, а мають лише інформативний характер, не встановлюють правових норм і дійсні до моменту набрання чинності нормативно-правових актів, що змінюють відповідні правовідносини.

Перший заступник Голови

Л. М. Шемелинець

